Anul V No. 9 — Patru pagini: 3 lei exemplarul — 1 Noembrie 1937

IDEEA NAȚIONALĂ

Abonamente:
Abonamentul pe un an 120 lei
Pe jumătate de an 60 „
Instituții și sprijinitori 500 „

„Noi credem că părinții noștri, străbunii noștri, care ne-au adus pe pământul acesta, oasele lor, cel puțin din mie în mie de ani, ne trimit cîte un sfat bun, cîte o idee bună, în ceasurile noastre grele și dureroase". **CORNELIU Z. CODREANU**

Director: N. N. Manolescu
Redacția și Ad-ția:
Str. Carol I No. 58 Buzău

CAPITANUL DARIMA PREJUDECAȚILE LUMII

Cîrcotașii îmi pare rău că sunt legionar. Pentrucă în modul acesta nu pot să strîg cu toată puterea sfîrșitului meu sfîrșitul și să mă bucur cu deplin respect în fața acelora pe care eu îi cred cei mai mari educatori ai timpului și cei mai sublime flăcări ai veacului nou.

Veleit, principiile critice au căzut demult. În locul lor s'au ridicat calomniile nimicnicii. Omul, prefăcut în întelegerile, a fost mereu înșelat în cele mai frumoase sentimente ale lui în ce are fiul că încearcă o dispărut pas cu pas, făcînd loc scepticismului trufaș, dezastrului morții. De aici presupunerea cu care este primită orice idee și greutatea cu care învinge o credință nălucitoare.

Ea ne spune: Căpitanul este un om de geniu. Puțini acți ai lui este o judecată desăvîrșită, o pecetea a minții lui dornice de bine, luminoasă spirit vesel și creator, o pîrtii de temelie pentru zidirea celei mai pure omenirăți. Dar atunci ar apare înșiși cu privirea-i visătoare și bunătatea care te va face cu ceilalți vecinilor lui contimporani. A, care vrea să facă dumnezeiască legionar. Păi, stăpîne, îți pierde școala, vinzarea o altuiește. Toți oamenii ar gîndi, ca mîine ne, ziua domnește care rupe frumusețea morților în gură pămîntului nu lucrează sau distrează oricărei care este lăsîrîm cînitoare răului cu mortăciunea și viermea.

Cînd nu înțelegi că nu crezi cu ființa în adevărățile pe care le-ai? Cine mai crede că pot exista și oameni care nu plătesc nicidecînd la bezdîcni, pentrucă în veacul cel mai înalt al curățeniei, Richieri? Cine mai poate crede că sunt și portiuni care nu vorbesc despre conducătorul lor pentru... o pîine? Ba zic că accepta există, trăiesc și poate mor, dar gîndește care se lasă condimă de înșiși și amăgiți de mai sus, unde nu sunt decît semeni de bazil credință înșiși în eroare, nu știe. Ea trebuie adusă la realitate. Dacă ea dori cîrcotașii să nu fie legionar pentrucă în fața ei, pînă în dezlănțuire schimbarea a acestui concept, să-mi spun cuvîntul Dacă să fie acuzat de rea credință sau partidism. Pentrucă în adîncul înțelegerilor legionari nu loc partidism ci pur iubirea unei religii.

Întîmplările de mai sus mi-au fost sugerate de ultima cuvîntare a Căpitanului, acolo pînă la încoronarea unei pentrucă legionare la Predeal. Nu voi stărui aici pentru glasului lui cît profunzimea din care s'a răscut. Marea lui misiune.

El spune: „Dacă unul va vine cu n-am zis un ban, nu va'l pîlti nimic. Pentrucă nu e drept ca cinstea să moară de foame, dar nu nu interesa deloc n-are Pentrucă să-l punem în treabă și să-l lucrăm să aibă.

„Cine va îndrăzni cît trebuie să pîlțuească un cinstit? El singur, cîrcotași. Alți am judecat că pot, alți cred că e drept să pîlțească. Judecata lui este Dreptatea".

Și mai departe: „Iubiți camarazi. Un principiu al justiției spune: „Nimeni nu poate să fie judecător în propria sa cauză". Eliminînd principiul înțelegerii omenirea pentrucă considerăm pe un legiuni înțelepți. Așa e. Dar eu nu vorbesc de cum este omul, ci cum poate și trebue să fie. Între omenire ființă omul nu mănă că poate. dar trebue să fie pentrucă să judecător. Omul trebue să se judece singur, să aibă curajul și înțelepciunea de a fi fiecărui cînd este să aibă curajul de a fi drept. Omul judecător în propria sa cauză drept și sever cu sine însuși.

„Le vreau ca unul fiu trebue să fie omul drept și o bine să începem a face școală în această direcție.

„Cu aceste vine restaurantul de la Predeal este deschis și toți cîți semeți aici aduri a luptă sunteți invitați noștri la masă. La ceace avem și la cît avem".

Ca viteazi de a fi bătut cu pietre, mai bine zis cu aceasta fericire pentru suferințe de a grăi adevărul, eu aflam aici că un anumeasa discurs nu s'a auzit niciodată în România, în Franța, ca principiu vorbind, numai Jean Jaurès mai fiecare aflu înțelesuri în inima omenească, deși cu o prepăl conspiratorii, acrii a mărginimăii și a materialismului istoric.

Cuvintele Căpitanului sunt sacrosancte de omenie: nu e drept ca cineva să moară de foame. Pentrucă înțelept să le urmeze acțiunea: cine n'are nu va pîlti nimic, dar nu vom interesa de cu n'are pentrucă să-l punem în treabă și să-l facem să aibă. Cine a mai scăzut, printre eminenții noștri demagogi, atîta iubire de om?

Căpitanul vede o lume altfel decît cea de pînă acum. O lume înțeleaptă.

Dem. Ilieșcu

Continuare în pag. 3-a

EXPLICAȚIILE UNOR „NEBUNII"

S'au împlinit zece ani de cînd o mînă de tineri au pornit mișcarea legionară, mișcarea de redeșteptare națională. Cunoscuți mai întîi în cercurile universitățiior, în mijlocul studențimii, le-a pus cîștigă mai firesc adepți din toată țara.

Deși scopurile înalte pentru care luptau naționaliștii, erau cunoscute de toată lumea, totuș guvernanții îi credeau „nebuni".

Era poate în adevăr o nebunie să îndrăznești a aluneca în fața unei lumi înfrățită în rele, să fii, într'un naționalist, tare hotărît să lupți pentru... curmarea răului ce se întinde, să schimbi cursul istoriei acestui neam care o luase pe drumuri primejduitoare. Pentrucă legionarii nu numai că sunt uliți de urîțe valuri de mizerii și calomnii, dar chiar suferă loviturile și schingiuirile celor care reprezentau „legalitatea" și „ordinea socială".

Suferința din ce în ce mai mare, pe unii i-a răpus, pe cei rămași i-a călit, dîndu-le puteri înnoite, cu care au străbătut toate piedicile puse în cale de dușmanii văzuți sau nevăzuți. Dar aceste lucruri pe care le spun sunt cunoscute de toți românii și dacă le-am amintit nu am făcut-o decît ca putem compara piedicile de atunci cu cele de astăzi.

Se spunea, de pildă, că lupta contra jidanilor e o crimă pe care umanitatea — și reprezentanții ei pe pămînt, Liga Națiunilor — o condamnă. Și, totuș, că astăzi fiecare partid și-a pus în program cîte un punct referitor la această problemă. Deoarece au înțeles că toate celelalte partide — inclusiv partidul țărănesc, fracțiunea lui Iuliu Dumitrescu? O idee care pînă eu e a mișcării acestui punct de vedere. Acesta numai din cauza prea marei lui iubiri de neam, prea marei lui bunătăți.

Totuș, din cînd în cînd, s'a ridicat din mormînt-i, sub diferiți Domnitori, luptînd pentru apărarea credinței și moșiei. Momentele acestea de luptă, sub Ștefan, Mihai, Horia, Iancu sau Tudor, au dovedit tuturor că posedă cualități neînțelese...

...După răsboiul cel mare s'a repetat aceiaș lucru. Elita poporului românesc, care pe brațul a dat dovadă de cei mai mare eroism, a fost înde; brbătă sistematic dela postul de conducător ce i se cuvenea în mod firesc, și înlocuită cu sărăni și înfrînți.

Mișcarea legionară are acest rol de a forma elita conducătoare a destinului românesc de mîine și de-apururi.

Pentrucă să-și atingă acest scop ea trebue să lupte. Să lupte pentru ridicarea din temelie în care zace acest popor dintre granițele de mai sus, și să-i facă conștient că este Român.

Conștient că este o rasă nobilă, cu un rol de îndeplinit viei la gurile Dunării, cu o credință pe care trebue s'o apere, ca pe vremuri strămoșii săi.

Legiunea va lupta, după acela cu toți Românii să devină legionari, în sensul de a fi totdeauna pregătiți de luptă: în ulară, cu dușmanii și înfrîngerea cu viața.

Însă rolul cel mai sublim al legionarismului va fi creiarea de oameni, elemente gata de jertfa totală pentru Patrie.

Mișcarea legionară nu va învinge, dacă nu va da, pe altarul

MONUMENTUL LUI HORIA

Pe umbra dealului de pe care celcina Albei-Iulii străjuește întreaga vale a Mareșalul, s'a ridicat semeț către cer un bloc de piatră în cinstea căpitenilor revoluției românești din 1784. Cu toate lipsurile sărbătoririi, Țara întreagă a aplaudat dezvelirea monumentului în prezența Suveranului și s'a cutremurat adîncindu-și amintele de înfiorătoarea năpăstuire pe roată din ziua de 28 Februarie 1785.

Horia: un om de jos, un țăran de statură mijlocie, subțire, cu părul castaniu, fața ovală și nasul ascuțit. Toată avuția lui era o casă sărăcăcioasă în cringul Feregetului; în schimb, avea multă minte, era foarte viteaz și foarte hotărît. Trăind la olaltă cu Moții, el adunase în inima sa toate durerile și suferințele lor. Toți îl cunoșteau și aveau încredere în el fiindcă-l vedeau suferind alături de ei și-l vedeau drept în judecățile sale. De timpuriu, Horia o început să trezească în Românii înțelegi simțămîntul dreptății și al demnității luînd-le apărarea în fața judecătorilor unguri. Dorința să devină mare conducător, căpetenie de popor, o luat apărarea a lor săi în fața împăratului dela Viena. Horia luptă să înlăture dominația aristocrației maghiare, să ridice la conducerea Transilvaniei elementul românesc, desființarea iobăgiei, ștergerea orînduirilor privilegii, egalitate de sarcini și drepturi și pămînt pentru țărani. Se vede cu uşurință în acestă serie de revendicări sociale și naționale că Horia trăia din plin și întrupa perfect momentul istoric al neamului românesc dintre Dunăre, Tisa și Nistru, de pe la 1780! Preaîndemnul stărilor de lucruri erau aceleași. Dincoace de munți, Fanarioții, dincolo dominația maghiară. În această vedem noi conturată întreaga personalitate a eroului ardelean.

Pentru Români însă nu se putea găsi dreptate. Zadarnic a cerut-o Horia în patru rînduri la Viena, zadarnic o suferit singur pentru ea. Și-o dat însă curînd seama că dreptatea se cucerește, nu se mai cere. Și atunci a declanșat uriașa revoluție. Ardeza în flăcările ei pămîntele vechi și scînteiau speranțele lumii viitoare!

Horia o căzut. Un Efialte, trădătorul nelipsit dela toate răscoalele istoriei, l-o vîndut pentru 300 de galbeni, și trupul lui, istovit de lipsuri și de obosală, a suferit cele mai înfiorătoare chinuri din cîte cunoaște istoria. Sufletul lui Horia însă n'a putut fi ucis, era sufletul întregului neam românesc. Din chinurile năpraznice ale morții, s'a ridicat mai tare, mai întreg și mai puternic.

Dreptatea unui popor nu poate fi frîntă pe roată și nici închisă în mormînt. De cîte ori a fost stropită cu sînge, ea s'a ridicat cu puteri noi. Din om în om, fapta și jertfa lui Horia a chemat alte fapte și alte jertfe creiatoare. Horia era un mare căpitan, un om frîmes de Dumnezeu să-și mîntuie neamul. Împotriva Căpitanilor nu se poate lupta, deoarece ei învîng chiar de dincolo de moarte, așa cum au învins Horia, Tudor și Crișan.

Fie ca monumentul dela Alba-Iulia, care poartă în el taina acestei adînci semnificații istorice, să deschidă ochii celor răi ca să înțeleagă că de-a curmezișul istoriei unei nații nu le poți așeza niciodată.

Prof. Dimitrie Ionescu

MESIANISM ROMINESC

Pînă acum, ne-am obișnuit să privim Legionarismul ca o mișcare politică și lupta Căpitanului, cu fapta și cu vorba, numai în cadrul vieții românești. În adevăr, din inima, din suferințele și aspirațiunile Românismului, au răsărit Căpitanul și Legiunea și toată puterea de iubire, de gînd și de faptă legionară au fost și sunt închinate neamului acestuia daco-roman și creștin și țării românești.

Dar ceace caracterizează Legionarismul este nu numai curățenia și înălțimea principiilor sale ci și faptul că aceste principii se dovedesc universale și eterne, cu toate că isvorul lor stă în sufletul românesc, un suflet nobil cu un anumit specific și care pînă la jertfa sublimă a lui Ion I. Moța, porninul în Spania cu gîndul de a se jertfi pentru Hristos și biruința crucii nu s'a manifestat pe planul universal decît cel mult în cîmpul ideologic sau literar.

Cînd întemeezi o mișcare națională, cu toate revendicările ei spirituale economice sociale sau politice, pe principiul moral și creștin și cînd crezi că mai presus de națiune și de omenire stă legea lui Hristos — ideea creștină — nu ca o scoborîre, ca o micșorare, ci ca o imperioasă împlinire, ca o înobilare, ca o frînă necesară și ca o armonizare supremă cu Divinitatea cu universul și cu veșnicia — care ne privesc dinculo de bolta cerească luptînd să ne împlinim rostul nostru de oameni, de creștini și de români — cînd afirmi că sufletul este și trebue să rămînă motorul suprem și suprema forță atît în viața individului cît și în aceea a mulțimii și cînd de zece ani insistezi și lupți și învingi și înfăptuești și vindeci și creezi pe această linie, neadmițînd nici o deviere — atunci pe drept cuvînt se poate spune că Legionarismul este un principiu universal, un principiu care tinde la întronarea ordinei spirituale și materiale creștine și naționale, în mijlocul neamului românesc iar, prin aceasta, în mijlocul celorlalte neamuri, — în lume.

Deaceea credem că Legionarismul este o mare experiență, o mare dezlegare și

IDEEA NAȚIONALĂ

Continuare în pag. 3-a

Asediații dela Rîpa Galbenă

de Nicolae Păun

O ȘEDINȚĂ

1933. O seară posomorîtă de Noemvrie. În cămin, multă vorbă, printre legionari. Vestea Căpitanul.

Imediat după sosire, în jurul său, pe trotuarul din fața căminului, legionarii făcuseră cerc, ce se mărea continuu. Vorbea Căpitanul.

...Neamul acesta românesc, dintre Nistru, Dunăre și Mare a suferit atîtea și atîtea umilințe. Pentr-el, s'au răpuselit cu blestemele, străinii de legea și datinele lui. Rînd pe rînd i s'au răpit din pămîntul strămoșesc. Acestia numai din cauza prea marei lui bunătăți.

Totuși, din cînd în cînd, s'a ridicat din amorțeala-i, sub diferiți Domnitori, luptînd pentru apărarea credinței și moșiei. Momentele acestea de luptă, sub Ștefan, Mihai, Horia, Iancu sau Tudor, au dovedit tuturor că posedă calități nebănuite...

...După răsboiul cel mare s'a repetat același lucru. Elita poporului românesc, care pe brațul a dat dovadă de cei mai mare eroism, a fost înde; brbătă sistematic dela postul de conducător ce i se cuvenea în mod firesc, și înlocuită cu sărăni și înfrînți.

Mișcarea legionară are acest rol de a forma elita conducătoare a destinului românesc de mîine

Continuare în pag. 2-a

SLOVA REMIINCASCA DE PRETOTINDENI...

Traian Herseni : Miscarea Legionara si Munciturimea

„Lupta vrajmasului neamic si lumesc"

EXPLICATIILE UNOR „NEBUNI"

Reviste si ziare

Dați banul vostru numai românilor!

Inaugurarea pensiunii legionare dela Predeal

La 24 Octomvrie s'a inaugurat pensiunea legionară din Predeal.

Au luat parte d. Corneliu Z. Codreanu, numeroși care se află la Predeal, precum și o mulțime de legionari din Predeal jud. Prahova și din Capitală.

Slujba religioasă a fost oficiată de către cei doi preoți din localitate.

Cuvîntarea d-lui Corneliu Z. Codreanu

CAMARAZI ȘI PRIETENI AI MIȘCĂRII NOASTRE.

Am deschis acest restaurant la Predeal, pentruca tinerii din mișcarea legionară să aibă în a lor stăpînire un „picior de pod la cel mai bun aer al României. Vor ști deci că, ceeace mai înainte pentru ei era imposibilitate, de azi înainte nu mai este. Vor putea urca aici și ști cu un preț redus sau în schimbul serviciilor pe cari le vor face.

Îți vor reface sănătatea sau îți vor dubla puterile, pentruca să le pună toate în serviciul Patriei și bisericei legionare.

Aceste capete de pod se întreîn întotdeauna cu jertfe materiale de organizații, guverne sau State, dacă noi însă prin comerț vom putea realiza și un cît de mic beneficiu, întreprinderea noastră de astăzi își va fi atins și chiar întrecut scopul propus.

CAMARAZI ȘI PRIETENI!

În acest restaurant veți mînca toată lumea la fel aceleași feluri de mîncare, dar veți plăti după puteri.

Între un minimum și un maximum fixat de noi, cel sărac va plăti mai puțin, cei mai bogați vor plăti mai mult, după cum sunt retribuiți, după greutățile familiare, etc.

Dacă unul va zice: eu n'am nici un ban, nu va plăti nimic. Pentru că nu e drept ca cineva să moară de foame, dar ne vom interesa de ce n'are, pentruca să-l punem la treabă și să-l facem să aibă.

Cine va judeca cît trebuie să plătească un client? El singur, clientul.

Aștept un judecat că pot, știu cred eu ci e drept să plătesc.

Judecata lui este fără apel.

IUBIȚI CAMARAZI.

Un principiu al justiției spune: „nimeni nu poate să fie judecător în propria sa causă".

Răspund: PRINCIPIUL INJOSEȘTE OMENIREA PENTRUCA CONSIDERA PE OM LAȘ SAU HRAPĂREȚ.

Așa e. Dar eu nu vorbesc de cum este omul, CI DE CUM POATE ȘI TREBUIE SĂ FIE.

Intr'o omenire înălțată, omul nu numai că poate, dar trebuie să fie propriul său judecător.

Omul trebue să se judece singur, să aibă curajul și loialitatea, de a da fiecăruia ceeace este al său, adică de a fi drept. Omul judecător în propria sa causă, drept și sever cu sine însuși.

La temelia unei țări trebuie să fie omul drept și e bine să începem a face școală în această direcție.

Cu aceștea zise, restaurantul dela Predeal, este deschis și toți cîți sunt aici, săraci sau bogați, sunteți invitații noștri la masă. La ceeace avem și la cît avem.

MASA COMUNĂ

La ora 1 oaspeții și legionarii au luat o masă comună. *În cursul serii s'a alcătuit lista de prețuri.*

Consumatorii vor plăti prețul cel mai mic, cel mijlociu sau după cum apreciază.

Falșa libertate democratică

Formațiunile politice naționaliste, în genere, sunt acuzate de cele mai denervatoare cîrteli asupra libertății.

Mai întîiu de toate e de observat că exaltaților libertățiloor democratice sunt de rea credință și intervenții la vadul acestor ego zise libertăți provocatoare de haos.

Cuvintele strigătoare sunt pronunțate nu scrise pentru a emoționa poporul cu fel felul de lozuri despre acest fel de democratice libertăți, și despre binefacerile ei.

După toate experiențele înnădelate nu și de ceva, s'a constatat că necesitățile practicei a libertăților, dacă lozurile trîmbițate de cîrcele mason-democrato-iudaizante și ale formațiunilor politice egreate de acestă presă sunt mapsite și fără scrupule, duce la o stare de lucruri, ca rezultate cu totul opuse.

Din libertate, în libertate, poporul este împins pe făgașul exploatărilor mîș toate raporturile și nu și jos, încît viața noastră socială, privită din punctul de vedere al națiunei românești, devine dezorganizată iar națiunea înșiși împinsă spre pieire.

Acest rezultat este în mod paralel întovărășit de o organizare cît mai perfectă, a mecanismului de exploatare și încătușare judiciar-politicianist, care împinge la libertate dominîtă poporul, îți răpește din plin libertatea de a-i exploata toate slăbiciunile, instinctele distructive, răsvrile și toate izvoarele de bogăție, mulțumire.

Poporul este un liber, dar în realitate, robul mecanismului de exploatare politicianisto-judaic, și prin acceptarea unei cvasinecesare libertăți își prepară propria lui nimicire.

Alături de acest liber sistem de exploatare, care este o degradantă relație modernă, acești mașini executori ai timpurilor noastre, ucigă de totalitatea asupritorilor și persecuțiilor, dela cele mai exacuate pînă la cele mai fățișe și ferace, contra adversărilor exponenți ai națiunei exploatate și instituțiile în propriile ființiuni, care ar voia să le combată sistemul și să-i alunge după prada adormită cu narcoticele falsei libertăți democratice, unde minciuna genește adevărul cu hîrcul.

În contra teoriei false, că libertatea este un drept de care oricine poate dispune și abuza, chiar pînă la distrugerea propriei sale existențe, naționalistă proclamă libertatea ca o chestiune mai întîiu de fapt adică pe care fiecare o are în măsura în care o merită și în măsura în care nu poate deci face bine și rău și națiunea română.

Mișcarea naționalistă prin măsuri de restrîngere a falșelor libertăți, nu aduce adevărata și adevăratele libertăți.

Ea reînvie în mod conștient educarea și disciplinarea individului și a națiunei românești pentru a ajunge în mod totalitar o forță, spre realizarea unui scop, care este acela de eliberare de sub jugul multor moderne judiciar-politicianiste, care împing națiunea, fără mîinile legate, mai adîncită de ură și neputință la nimicire.

Dar dacă această mișcare de disciplinare cu metodă restrîngă libertatea națiunei românești, de a continua să meargă pe drumul pieirei, ea scop final îl dorește în mod real libertatea de a dispune în mod larg de mîntuitoare și existența ei fizică, spirituală și morală, precum și acelea de a se lecui de toate bogățiile naturale brute cu sacrificii imense de sînge.

Nu există o mai sublimă libertate în această lume pentru o națiune, decît aceea de a dezvolta liberă în mijlocul său al existinței, puternică, legată și nălțătoare.

O națiune ca aceasta nu poate fi cu în organizarea ei socială, economică, politică, juridică, să nu asigure, climatul, condițiunile de viață și libertățile necesare, pentru fericirea fiilor ei.

Iată de ce trebuie puse falșa libertate democratică de esență judaică, pentru eliberarea reală a națiunei românești, ca nu poată îngerii spaima ce vor să ne-o facă străinii de neam și cruzii lor de tapor, că libertățile cetățenești vor fi ingrămadite.

Da, vor fi ingrămadite libertățile ce și le-au luat, prin nepăsarea și toleranța noastră, de a ne mîni și nimici în propria noastră țară.

Al. Macedonescu

DE PRIN LUME ADUNATE...

Vocabularul

românesc a început să prezinte nu numai cuvintele literare și naționale dar și pe cele științifice. La Buletinul AGER, organ al asociației generale a inginerilor români, d. St. Georgescu-Gorjan pune această chestiune cu toată competența și în toată înțelegerea ei tristă. D-sa cere o revizuire a cuvintelor cu prefixul și propune realizarea unui vocabular tehnic românesc care să ușuă din coloarea întregului corp inginerese ermite specialiști din diferite industrii. Chestiunea ridicată este deosebit de interesantă și puterea ei în lucru dovedește că ideea unei vieți românești în toate activitățile ei creatoare a început să pătrundă din ce în ce mai adînc.

Sovietele

sunt foarte „constituționale" în a-și achita datoriile făcute în diferite state cu care au de-alaci. Astfel, cu toată cenzurarea făcută de presa franceză, a devenit aceștia scandalul pe care l-au provocat bolșevicii prin faptul că nu și-au plătit antrepreniorii care au construit pavilionul sovietic dela Exposiția internațională. Răspunsul ministrului sovietic la Paris, în această privință, e pe cît de stupid pe atît de ridicul. Iată-l: „scoteala prezentată este prea ridicată. Noi nu putem suporta costul impus de legile franceze, pentru care noi nu suntem responsabili"...

Stokajiile

sunt o sorță realizare înființată pe terim agricol. Prin ele producțiile agricole sunt reunite într'o singură mînă sub garanția statului, și se de scop fixarea valorii valorice a mărfurilor pe piața internă. Ministerul agriculturii stabilește prețul grîielor după importanța recoltei și plățește producătorului imediat la livrare întreg prețul. Stokajiile au constituit o adevărată revelație pentru agricultorii italieni care duc astfel o viață la un nivel mult mai ridicat decît viața plugarilor noștri.

Iom Kipur

se știe că este ziua numită și a iertării păcatelor la iudei. Iată cum o descrie, un evreu, într'o revistă evreiască: Iom Kipur e un imens bazin care curăță pe cîte evreu de toate murdăriile sufletului. În ziua de Iom Kipur evreul se acuză. Mărturisește mai mult decît a comis, spune chiar și ceeace ar fi putut să facă, de teamă să nu-i scape ceva... Tine seamă Dumnezeu de toate acestea, și iartă? Cine-ar putea-o spune? Fapt e că mulți evrei sunt și azi convinși că ajunge sacrificiul unei mese ca să te pui bine pe lîngă D-zeu... Evreul e obligat să meargă în această zi la templu. Mulți se duc însă tocmai spre sfîrșitul rugăciunilor. *Interesul* e să fie iertat lor faptul de a fi venit cum știu ei e pedepsit tocmai în ziua iertării".

„Nila e momentul cînd Domnul își scrie sentința. Toată ziua evreii s-au rugat să fie trecuți în registrul celor iertați. Atunci Domnul îl iartă ca-ghiol. Descrierea aparține, repetăm, unui evreu și nu unui huligan spiritual.

D-rul Lupu

are la începutul unui broșuri ținărite de Dr. med. S. Lieicher, intitulate „Statul Țărănesc și Evreii" o scrisoare în care spune că punctul de vedere al autorului e just. Broșura am găsit-o în a doua ediție în librării. Ce spune de ex. d-rul Lieicher? Că starea țăranului român e mizeră. Dar și starea evreului meseriaș nu mic suferințe și mizerii. *Ei bine starea mizeră a populației săracă se datorește în bună parte situației precare a populației rurale românești.* Dacă starea materială a țăranului s'ar îmbunătăți, s'ar îmbunătăți și a evreilor. Meseriașii evrei ar găsi de lucru, iar negustorii evrei ar putea face tranzacții mai active decît acum cînd să realizeze cîștiguri bănești. Iată deci dar o bună stafiul țărănesc: pentrucă „îmbunătățește starea evreilor". O spune clar un evreu, cu gîrul, d-lui Dr. Lupu.

Livius Cernet

MESIANISM ROMÎNESC

Urmare din pagina 1-a

o chemare înaltă spre mîntuire ce se răsfrînge în istorie pe linia chemării sublime a divinului Răscumpărător.

Iar cînd înțelegem acest adevăr, ne dăm seama că nicio jertfă nu-i prea mare pentru biruința Legionarismului...

Iată am pornit să scriem cîte ceva despre ultimele fapte ale vieții internaționale și am început cu mărturisiri de credință.

Cum s'ar putea lumina și lămuri nemaipomenita încurcătură din viața internațională? Cum s'ar putea împiedica un nou război mondial care amenință să pustiască lumea sau ce s'ar putea face pentruca acest război, — în cazul că nu va fi înlăturat — să aducă după sine, nu pustiirea și întunericul, ci lumina și triumful unui superior și nou principiu de viață?

Legionarismul — singur — ne dă răspunsul.

Creștinismul cu morala lui întemeiată pe iubirea aproapelui și lepădarea de sine, cu spiritul lui de jertfă și cu setea lui de dreptate, de O M E N I E. — trebue reîntegrat ca principiu activ, CA AXĂ, în viața europeană, în viața lumii.

Ideea națională și lupta anticomunistă nu pot avea un fundament neclintit și nu pot ajunge la roade complecte și definitive, decît întemeindu-se pe IDEEA CREȘTINĂ, ca niște consecințe firești ale ei.

Comunitatea creștină și națională nu se poate înfăptui fără a se aduce mai întîi la neputința de a face rău conspirația anticreștină, iudeo-comunistă. Comunitatea națională și creștină, odată înfăptuită, va duce în mod firesc — în virtutea legilor neînfrînte ale naturii — la comunitatea creștină a neamurilor.

Numai astfel se poate reînființa Liga Națiunilor în forma și spiritul unei comunități creștine a națiunilor, căci comunitate masonică nu poate fi: prăbușirea ligii geneveze ne-o dovedește...

Există un mesianism românesc: LEGIONARISMUL".

IDEEA NAȚIONALĂ

CAPITANUL DARIMA PREJUDECAȚILE LUMII

Continuare din pag. 1-a

tatii în care fiecare să fie propriul său judecător, iosal și sever cu sine însuși, pentrucă atunci va da unor fiecăruia ceeace este al său!

Ospitalitate și frăție: să-i aci și bogați sunteți invitații noștri la masă.

Răsturnare a tuturor concepțiilor comerciale, or ginalitate în ginduire: fiecare fel de mîncare are trei-patru prețuri, consumatorii plătind prețul după puterea sau aprecierea individuală.

Democrație, care își ațîță cu cu drepturile omului, unde ai realizat ceeace știrî revoluția și știrî bibliotecî realizează azi Căpitanul?

Din oameni ai făcut o turmă de animale care cer numai pîine. Nici un petec de cer nu ai lăsat deasupra bordeielor lor. Din tot ai făcut o masă de cifre matematice și fabrici. O masă amorfă și fără suflet. Moloh.

Căpitanul, întorcîndu-se la principiile socratice: omul trebue să se judece singur, să se cunoască doci, singur. — a dărîmat astfel toate secolele unei lumi culpe, toate prejudecățile.

Dacă nu poate, dacă îmi pare rău căpitanule că nu ai lăsat deasupra regret că am devenit prea tîrziu, că nu l-am cunoscut pe Căpitan din primele zile ale luptelor Lui...

Dem. Ilieacu

Negustorul, ca și funcționarul, trebuie să fie plin de voie bună.

Cuvinte despre Legiune și Căpitan

I. Jidanii—agenți și profitori ai corupției

II. Sub semnul Arhanghelului Mihail

PREOȚII LA ALBA-IULIA

Redacția și Administrația: Str. Carol I No. 35 Bucur. Tipografia și Legătoria de Cărți Fații Dumitrescu Str. Emil Teodori 2, Bucu